

[A. C. Normann.]

De ændringer i lukkeloven, som den højt-ærede handelsminister har foreslået, er jo i virkeligheden et meget klart dementi af ministerens egne udtalelser sidste år om, at lukkeloven ikke trængte til revision; om jeg forstod ministeren ret, måtte man vente, at ændringer i lukkeloven ville gå over hans lig. Jeg glæder mig over, at ministeren tilsyneladende befinder sig i bedste velgående og har bevaret sit sunde, friske udseende, uanset at der allerede nu af ministeren selv er fremsat forslag til ændringer. Det viser sig, som den slags kategoriske udtalelser som regel gør det, at være en verbal overdivelse, og det skal ministeren ikke høre ondt for fra det radikale venstres side; tværtimod påskønner vi, at ministeren dog vil rette på et enkelt område, hvor loven har vist sig at være lidt ude af trit med tiden.

Det radikale venstre vil altså gerne medvirke til ændringer på det foreslåede område, og jeg føler trang til ved denne lejlighed at udtale min sikre forventning om, at andre og i liberal retning mere vidtgående ændringer meget snart vil vise sig helt nødvendige. Allerede i dag viser det sig jo meget klart, at der er vanskeligheder forbundet med for de udearbejdende hustruer og mødre at få den fornødne tid til at besøge nødvendige indkøb. Jeg tror også, det meget hurtigt vil blive klart for detailhandelen, at dens interesser går i retning af en mere smidig lukkelov end den, vi har i dag.

Poul Dam: Disse små tekniske ændringer kan vi fra vor side ikke have noget særligt imod. Der er et par enkelte punkter, som jeg dog vil gøre et par bemærkninger om.

Det ene er selve anledningen til dette lovforslags fremkomst. Det er jo en udtalelse fra ombudsmanden, som har underkendt handelsministeriets opfattelse af den hidtidige lovs bestemmelser om jernbanekiosker, foranlediget af en klage fra en kioskejer i Marstal.

Jeg forstår slet ikke ombudsmandens afgørelse. Det forekommer mig, at de to kiosker i Knudshoved og Halsskov, der er tale om, er så isolerede fra normale kunder, at de endnu mere er jernbanekiosker, end normale jernbanekiosker er, sådan at forstå, at de i endnu højere grad kun er beregnet for og kun bliver søgt af rejsende. For jern-

banekiosker i øvrigt — og jeg må sige endnu mere for den i øvrigt udmærkede kioskejer i Marstal og andre kioskejere ved sådanne mindre steder — gælder det jo, at deres kundekreds slet ikke alene er de rejsende, i mange tilfælde vel ikke engang hovedsagelig rejsende. Det er da normalt sådan, at de steder, hvor man har en jernbanekiosk, er man glad for, at den findes, for så kan man gå hen om aftenen og købe de ting, som kiosken nu kan handle med, og som man har brug for. Jeg synes, det er meget praktisk, fordi man ofte har behov for at kunne besøge en sådan kiosk, men hele argumentationen for, at netop disse kiosker skal have særregler, falder jo bort i samme øjeblik, man må erkende, at kundekredsen er betydelig videre end netop de rejsende, man i første omgang har sigtet mod.

Det andet punkt, jeg vil nævne, er den ændring af lovens § 4 b, der er foreslået i § 1, nr. 1, hvor man ændrer prisen for de bøger, der må sælges i kiosker, fra 6 kr. til 10 kr. Jeg har af flere grunde den principielle opfattelse, at man måske hellere helt skulle udelade dette bogsalg i kiosker. Dels er jeg noget bange for, at vor boghandels kvalitet skal lide alt for meget under en spredning af bogsalget til alt for mange steder. Vi har jo en sagligt set ganske overordentlig fremragende boghandel her i landet med en fremragende publikumsservice.

Endelig er der dette, at hvis man står ved en jernbanekiosk eller en anden kiosk og ser, hvad det er for et bogudvalg, der tilbydes, så synes man måske, at dette kunne undværes. Om sådanne mængder af pornografi, som her udstilles, virkelig tjener de rejsendes behov, for nu at tale om jernbanekiosker, ved jeg ikke; jeg tror i hvert fald ikke, det vil være noget større savn, hvis dette bortfalder.

I øvrigt skal jeg som sagt tilsige en velvillig behandling; det er sikkert rigtigt, at lukkeloven mere generelt bør revideres inden så forfærdelig længe, men foreløbig kan man tage disse ændringer.

Erik Østergaard: Det foreliggende lovforslag giver ikke anledning til særlige bemærkninger. I lovteksten søges der skabt grundlag for, at de dér nævnte forretninger inden for bestemte særlige områder får ret